

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Rebeccæ exemplo vteri doloribus grauidas moneri, vt Deo se concilient.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

S. Ambros.
lib. 4. de Fide
c. 4. & hist.
Scholast.

Laërt. in
Platone.

III.

S. Chrysoſt.
hom. 59.

norum cum Iudæis luctam significari. Priores enim sunt Iudæi, sed Christiani, præ illis, benedictionem obtinuerunt. Exultant quidem nonnulli, hanc collisionem Iacob similem fuisse exultationi Ioannis Baptistæ in utero matris, ac proinde non minus Iacob, quam Ioannem Baptistam in utero fuisse sanctificatum. Atqui non Iacob tantum, sed Esau quoque se mouit in utero, num & ille exultauit, aut ibi est sanctificatus? nequaquam. Itaque *collidebantur in utero paruuli* in præsagium futuræ inter eos concertationis, pro jure primogenituræ ac paternæ prædictionis; quemadmodum & aliorum illustrium virorum vita, & facinora sæpe ostentis fuerunt præsignificata: sic ut de S. Dominici matre refertur, quæ grauida, sibi visâ est per somnium, ferre in utero catulum, qui ore facem gestaret, quæ orbem terrarum incenderet. Ita nimirum doctrinâ & sanctitate homines erat inflammaturus. Quin & Alexandri Magni mater aliquid simile vidit. Et Socrates dormiens vidit oris pullum sibi in gremio plumescere, qui continuo, exortis alis, in ætherem euolans suauissimos cantus edere videbatur. Plato videlicet Socratis discipulus portendebatur, qui inter Philosophos sapientiâ & facundiâ eminentissimè excelluit. Quare, cum postridie Plato à patre Socrati sisteretur, *Hic est*, inquit, *Cygnus, quem vidi*. Ad eundem modum collisio duorum paruulorum, significabat diuinitus, duos filios futuros patres & capita duarum gentium, Iudæorum & Idumæorum, quæ inuicem aduersantes erant collidendæ.

Aliam quoque causam hinc intelligimus, ob quam Deus matribus uteri dolores finit esse molestos. Postquam enim Rebecca sensit collisos inter se fratres, *Perrexit, ut consulere Dominum*, in Monte Moria scilicet, per Melchisedech. Nam, ut D. Chrysoſtomus ait, Rebecca, per sacerdotem, Deum consuluit, & per eundem, à Deo, responsum accepit. Vnde addit: *Vide, quanta & tunc erat sacerdotum dignitas*. Docentur ergo hinc grauidæ mulieres, tunc se moneri, quando onus, & imbecillitates, & dolores uteri sentiunt, ut sæpius adeant sacerdotem, eique suæ animæ onera, & imbecillitatem, peccataque, cum dolore, exponant & confiteantur; discantque, quo pacto

se se debeant ad instans periculum, præparare. Cum enim nesciant, num viæ atque incolumes, è puerperio, sint emerfuræ, cur audent periculo se committere, ad moriendum imparatæ? Paraphrastes Hierosolymitanus & Hebræi, illud de Rebecca, *Perrexit, ut consuleret Dominum, vertunt: ahyt, ut peteret misericordiam, in domo, ubi concionabatur Sem.* Quia Sem filius Noë etiamnum erat superstes: quippe cum mortuus sit, quando Jacob annum quinquagesimum agebat. Et putant Hebræi, Melchisedec fuisse Sem. Huius igitur Rebeckæ exemplo, prouidè prægnantes sapius ad eunt templum, ut petant misericordiam, & felicem successum in partione consequantur. Quo sine & sacrificia offerri, & Sanctos in vota vocari meritò volunt; quin & dona offerunt, aut suspendunt, ad aras Diuorum. Multum efficiunt, si feminas ad diuinos honores trahunt vteri dolores. Non igitur dolentes mirari debent, aut, ob quameunque molestiam, dicere: *Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere?* Gen. 25. 22.

Nocturæ atque vespertiones, si auroræ lucem ferre oculis non possunt, quo modo ferent solem meridianum? Feles, quæ pluuiam fugiunt, ne madefiant, quid sentient in amnem lapsæ? Tu quoque, mulier, quam, ob exiguos vteri dolores, pœnitet concepisse, quid dictura es, cum ad partus tui perueneris cruciatus? cum puerperij te sordes torquebunt? cum biduo, triuoué jacebis & eniti non poteris? cum proli vitam ac lucem dans, senties tibi oculos tenebrari, & vitam incidi? Nam & ipsa, cum parturiret Rachel, ob difficultatem partus, periclitari cœpit. *Dixitq; ei obstetrix: Noli timere, quia & hunc habebis filium.* Egre diente autem anima, præ dolore, & imminente iam morte, vocauit nomen filij sui *Benoni, id est, Filius doloris mei.* Mortua est ergo Rachel. Eodem genere mortis aliæ plurimæ perierunt, & quotidie ferè, hinc inde, perire audiuntur: quæ non tantùm filios suos, *Benoni,* seu filios doloris possunt nominare, sed etiam dicere: *Si sic mihi futurum erat, quid necesse fuit concipere?* præsertim, cum dolores parturientium sint maximi, tales enim si indicandi sunt, aiunt diuinæ litteræ: *ibi dolores, ut parturien-* IV. Gen. 18. 17. Psal. 47. 8.